

Vážení farníci a čtenáři tohoto zpravodaje, již přes rok jsem vaším novým farářem, seznamuji se se životem zdejší farnosti, která má nejenom farní kostel, ale i další kostely a kaple, kolem kterých je společenství věřících katolíků. A stále více zjišťuji, jak málo využíváme možností pro vzájemnou komunikaci. Ve všední dny, kdy by určité možnosti k tomu byly, přichází na mši svatou jen několik lidí (a to, věřte mi, je něco, s čím se stále nemohu vyrovnat a co mne i trochu bolí, neboť na všech předchozích působištích, která jsem během 23 let služby vystřídal, a to i na venkově, bývala v týdnu návštěvnost mnohem vyšší, než je tady v kostele sv. Václava na Smíchově. Ptám se - proč?). V neděli se spěchá buď vařit, nebo na výlet, nebo prostě někam...

Oslovení pouze v rámci promluvy nebo ohlášek je také nedostačivé, protože ani jedno ani druhé nelze protahovat nad únosnou míru, nehledě na to, že každý máme jen omezenou kapacitu na zapamatování ústně pronesených informací. Ostatně bohoslužba musí zůstat bohoslužbou a nemůže být informační schůzí nebo diskusním fórem. Dům Boží je domem modlitby a mám-li být upřímný, nevidím rád hlasité povídání po mši ani v kostele ani ve dveřích kostela; minimálně proto, že ti, kdo chtějí ještě chvíli setrvat v modlitbě, mají právo na to, aby nebyli rušeni. Ostatně možností, které se pro setkávání mimo posvátné prostory kostela nabízejí, není v naší farnosti málo. V neděli dopoledne vždy zveme na farní kávu, nicméně zájem o ni je poměrně malý, nemluvě o trvalém nedostatku ochotných pomocníků, kteří by se přípravu farní kávy ujali.

Podobná situace je i v případě dalších akcí, ať už se jedná o biblickou hodinu P. Stanislava, nebo setkávání mládeže či účasti na hodinách náboženství dětí. Od září též začnou pravidelné ministrantské schůzky, doufám, že rodiče podpoří a případně doprovodí děti na tato setkání. Přál bych si také, abychom využili přípravu na svátost biřmování, která bude probíhat od října – svátost biřmování je svátostí křesťanské dospělosti a týká se nejen mladých, nýbrž i starších, kteří ji z nějakých důvodů dosud nepřijali.

V neposlední řadě pak může k lepší komunikaci přispět farní zpravodaj, který obsahuje informace a náměty k úvaze a jehož cílem je, aby přispěl k rozvoji duchovního života těch, kteří nosí jméno katolický křesťan.

Závěrem tohoto úvodního slova mi dovoluje ještě zmínku ohledně opravy střechy kostela. Při srpnové vichřici byl značně poškozen plášť hlavní střechy kostela na jižní straně. Podle firmy, která bude střechu opravovat, je nutné udělat novou celou jižní stranu, neboť se nedá napojit starý plech na nový. Předběžný rozpočet vychází téměř na 700 000 korun. Kostel je sice pojištěn, ale pojišťovna neuhradí celou částku, protože střecha byla poškozena „jen“ ze dvou třetin. To znamená, že rozdíl musíme uhradit z vlastních prostředků. Proto bych vás, milí farníci a čtenáři těchto řádků, poprosil o dobrovolný příspěvek na tento účel. Věřím, že společnými silami dokážeme opravit nejen střechu, ale uskutečnit i další opravy či úpravy, které náš kostel vyžaduje.

Do nového školního roku vám všem žehná P. Jerzy

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí od 18:30 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na smichovske.spolco.cz

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby)

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Čtvrteční modlitební večery

čtvrtek od 19:15 - velký sál na faře

Příprava na biřmování pod vedením P. Stanislava

Bude oznámeno v ohláškách

Modlitba sv. Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 20 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 20.10. v 19:15 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 29.10. v 18:30, farní kancel.

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka zahájena 16.9., rozpis ve vývěsce

Katechumenát dospělých - individuální

přípravu vedou P. Jerzy a P. Mariusz

farář:

P. Jerzy Gapski : tel: 257 317 652 /724 324 555 /gapski@centrum.cz

farní vikář:

P. Mariusz Przygoda : tel: 257 317 652 / yuga@centrum.cz

výpomocný duchovní:

P. Bonaventura Josef Rosa OFMConv. : tel. 739 389 247

rektor kostela sv. Gabriela:

P. Stanislav Příbyl : tel. 241 416 252 / 605 830 201

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárcе, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa je: www.farnostsmichov.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu: vojtech.skacha@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTERÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ A NAAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, JINÝMI SLOVY BUDOU "DRŽET SLUŽBY" . STÁVAJÍCÍ DOBROVOLNÍCI JSOU VYČERPÁNI! ZÁROVEŇ PŘIPOMÍNÁME, ŽE KAFE NENÍ PLACENO ZE SBÍREK, TAKŽE VÁŠ DROBNÝ PŘÍSPĚVEK VDĚČNĚ UVÍTÁME!

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ NA FAŘE U SV. VÁCLAVA VE ŠK. ROCE 2013 - 2014

1. skupina: 4 – 6 let – úterý 16:00-16:45 (Magda Vlčková)
2. skupina: příprava k 1. sv. přijímání – úterý 15:00-15:45 (P. Mariusz Przygoda)
3. skupina: 7 - 9 let – středa 13:45-14:45 (Radka Habánová)
4. skupina: 10 - 12 let – středa 15:00-16:00 (Radka Habánová)
5. skupina: 13 - 15 let – středa 16:15-17:15 (Radka Habánová)
6. skupina: 15 let a více – čtvrtek 16:00-16:45 (P. Stanislav Příbyl)

→ v případě malého počtu zájemců bude sloučena s biblickou hodinou

Minimální počet ve skupině je 6 dětí (při menším počtu přihlášených nebude skupina otevřena). Rozvrh v uvedené podobě nemusí být zcela definitivní, své podněty či přání můžete vyjádřit např. poznámkou v přihlášce nebo kontaktováním přímo vyučujících. Případné změny v rozvrhu však budou závislé na časových možnostech vyučujících a většiny přihlášených dětí. Vyplněné přihlášky je možno odevzdávat v kostele či na faře (formuláře budou k dispozici v kostele a na faře, resp. na www.farnostsmichov.cz) – nebo je zašlete elektronicky na adresu radkahab@gmail.com. **Pravidelná výuka bude zahájena 16. 9. 2013.**

Komu nevyhovují termíny výuky v naší farnosti, může se přihlásit i v sousední farnosti Hlubočepy:

1. skupina: příprava k 1. sv. přijímání – čtvrtek 15:45-16:45
2. skupina: mladší školní věk – čtvrtek 14:30-15:30
3. skupina: starší školní věk – čtvrtek 17:00-18:00

Výuka probíhá na Barrandově v azylovém domě Gloria, jehož zřizovatelem je Arcidiecézní charita, adresa: Renoirova 7, asi 5 min. pěšky od stanice tramvaje K Barrandovu. Vyučuje Radka Habánová.

O OBCI

V posledním čísle Zpravodaje před prázdninami jsem psal o přípravě diskusních večerů s tématem komunální politiky. Cílem diskusí je probudit ve farnostech Smíchov a Barrandov větší zájem o dění v Praze 5 a přispět k tomu, aby v budoucím Zastupitelstvu městské části usedli v hojnějším počtu také naši farníci.

Série přednášek a diskusí bude zahájena v říjnu přednáškou Jana Sokola o historii vzniku obce a o jejím významu pro život lidského společenství v minulosti i dnes. V dalších večerech cyklu pak již budou následovat konkrétní témata z politiky velké i malé. Úvodní přednáška se bude konat 10.10. od 19 hodin ve farním sále kostela sv. Václava na Smíchově. Přednáška bude ještě inzerována v říjnovém čísle Zpravodaje.

Josef Cuhra

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 25. 8. 2013

Přítomni: P. J. Gapski, P. S. Příbyl, J. Macek, F. Nedbal, A. Zelinková,
T. Lokajčková, V. Škácha, J. Durdisová

Body jednání, návrhy a usnesení:

- 1) Letní vichřice poškodila střechu kostela. Část opravy zaplatí pojišťovna, ale na zbytek bude muset být uspořádána sbírka. Celá oprava bude stát asi 700 000 Kč.
- 2) Mandát stávající farní rady končí 30. listopadu t. r.
- 3) 14. září se koná farní výlet za P. Bouškou, odjezd v 8.15 do Srbska, odkud půjdeme do Svatého Jana pod Skalou a dále do Berouna. P. Gapski přislíbil účast.
- 4) V sobotu 19. října od 9 hod. se uskuteční úklid v kostele na Malvazinkách.
- 5) V sobotu 2. listopadu tam bude sloužena mše svatá za zesulé.
- 6) Prvopáteční adorace po večerní mši svaté budou přesunuty do kostela a zkráceny do 20 hod. Přední lavice budou v zimním období vytápěny.
- 7) Během léta byla vymalována fara.
- 8) Klesá zájem o farní zpravodaj, bude snížen náklad.
- 9) Chystají se pravidelné schůzky ministrantů.

K dalšímu jednání se sejde PR 20. 10. 2013 v 19.15 na faře

Zapsala: *tl*
3

Národní Svatováclavská pout' **28. 9. 2013**

s koncelebrovanou mší svatou ve Staré Boleslavi (v 10 hodin)

PROGRAM:

Pátek 27. září

SPOLEČNÁ MODLITBA ČESKÉHO NÁRODA

Hradní stráž po 18.00 převzeme relikvie sv. Václava z Prahy do Staré Boleslavi. Při této příležitosti se po celé zemi usnadní svyvoj a farosní svyvoj modlitelni most ve společné modlitbě za český národ.

STARÁ BOLESLAV

Basilika sv. Václava

16.00 Mše svatá, vigílie v kryptě

19.30 Uctívání relikvie sv. Václava

20.00 Slavnostní svatováclavský koncert a nešpory

PRAHA

Václavské náměstí

17.00 Svatováclavské duchovní zastavení u sochy sv. Václava

Katedrála

18.00 Svatováclavský koncert

Účinkuje Symfonický dechový orchestr Hradby Hradní stráže a Policie ČR

BUDEČ

Basilika sv. Petra a Pavla

19.00 Společná modlitba za český národ

Sobota 28. září, Den české státnosti

STARÁ BOLESLAV

Christny ľudos otevřeny po celý svátoční den do 19.00 hod. V kryptě basiliky sv. Václava ľudos vystaveny svatováclavské relikvie. Poutníci mohou přijmout svátoční smíření v basilice sv. Václava dopoledne a v chrámu Nanebevzení Panny Marie během celého dne.

Basilika sv. Václava

8.30 Anžel Pánek, modlitba se čtením

7.00 Litanijské mše sv. v kryptě, ranní chvály

7.30 Mše svatá v kryptě

13.00 a 15.00 Prohláška basiliky a vykladem

16.50 Rozesázení v relikvii sv. Václava a mše svatá

Maršákové náměstí

10.00 SLAVNOSTNÍ POUTNÍ MŠE SVATÁ

Celebruje J.Em. Dominik kardínál Duka OP, arcibiskup pražský a primas český, koncelebrovat bude Reinhard kardínál Marx, arcibiskup mnichovsko-freisingký, spolu s moravskými a českými biskupy. Má přezdívat v přímém přenosu ČT2

Chrám Nanebevzení Panny Marie

13.30 Modlitba za národ u Palladia země české

17.00 Chválný koncert na sv. svyvoj pouti

Účinkuje Komorní orchestr Far Musica, Václav Hudeček, basole

Kulturní a dopravní programy

od 12.00 ľudos na Maršákovém náměstí, na Náměstí sv. Václava

a na Letní sebov v Houčce

20.30 Ohláškový přívod sv. Václava

21.00 Ohláškový v Houčce

PRAHA

Katedrála sv. Vito

07.00 a 10.00 Mše svatá u hrubu svatého Václava

17.00 Česká zpívání nešpory ke slavnosti sv. Václava

18.00 Slavnostní mše svatá

Účinkuje Pražský katedrální sbor, zazní Missa Vocis

BUDEČ

Basilika sv. Petra a Pavla

10.30 Slavnostní mše svatá

12.00 Prohláška aršila a další program

„ON JE HOSTEM U HRÍŠNÉHO ČLOVĚKA.“

Jako každý rok, tak i letos v červenci, jsme se vydali (početná skupina z naší farnosti) na cestu do Brna. Proč? V Brně se již po sedmé, ale ve skutečnosti po čtyřiaadvacáté, konala Katolická charismatická konference. Těšili jsme se nejen na setkání s přáteli, ale hlavně na setkání s naším Pánem ve společenství Jeho církve. Letos nás zastihl „na stromě“. Proč na stromě?

Motem konference byl totiž úryvek z Lukášova evangelia, který vypráví o setkání Ježíše a Zachea. Zacheus vylezl na strom s touhou uvidět Ježíše. Byl jistě zvědavý, jak vypadá a kdo vlastně je ten Ježíš, který prochází kolem, který činí zázraky, uzdravuje nemocné a za kterým jdou zástupy lidí. Zvláštní bylo, že se zde vlastně setkaly dvě touhy. Nebyla to totiž jen Zacheova touha poznat Ježíše, především to byla touha Ježíšova po Zacheovi. Po člověku, který byl pro svou práci celníka opovrhovaným a také často posmívaným pro svůj malý vzrůst.

Několik myšlenek z přednášky P. Kodeta: „Žádný člověk není tak ztracený, aby nemohl být Ježíšem nalezen. A nalezení je to nejlepší co nás může potkat. Pán prochází kolem nás a na nás záleží, zda si Ho všimneme, jestli zatoužíme se s Ním setkat, zda zatoužíme po Jeho doteku. Zacheus vylezl na strom s touhou. U toho stromu se setkaly dvě touhy, Ježíše po Zacheovi a Zachea po Ježíši a začaly se dít změny. Ale Pán se s námi nechce jen setkat, ale chce s námi vstoupit do vztahu plného DŮVĚRY. Bohu o nic jiného nejde než být s námi. Jeho láska je vždy něžná a nikdy nezesměšňuje. Záleží jen na nás!“

Snad každý z nás, a bylo nás 7 tisíc, jsme prostřednictvím přednášejících, v příběhu Zachea, našli sami sebe v situacích každodenního života.

Velký dík patří všem organizátorům a všem těm, kteří se za ně modlili. Zvládnout na jedničku tak obrovský dav toužících, není v lidské moci, to lze jen s Boží pomocí. MM

KAŽDODENNÍ ROZHODOVÁNÍ

Když se někdo svobodně rozhodne pro přijetí víry v Ježíše Krista, je to veliký zlom v jeho životě. Některé skupiny evangelických křesťanů chápou tento krok jako jednorázový úkon. My všichni, kteří jsme ho udělali, však velice dobře víme, že kráčíme po dlouhé cestě. Mnoho lidí si myslí, že mohou po ní sami jít. Dnes existuje veliká nabídka falešných odboček. Ani si neuvědomí, že zabloudili.

Víra není úplně soukromá záležitost. Potřebujeme společenství ostatních lidí ke vzájemné podpoře, sdělování

zkušeností a obohacování. Náš život vůbec není ušetřený těžkostí. Věříme však, že nám je pomáhá překonávat hlavně Ježíš, ale také ostatní bratři a sestry. Proto ani tady na zemi nemusíme žít bez naděje a radosti. Tyto hodnoty nám ukazuje právě víra.

Každý den bychom měli začít rozhodnutím, jakým směrem se vydáme. Záleží jenom na nás, jestli budeme složitě bloudit, nebo půjdeme správnou cestou za Kristem. Dobrým pomocníkem je na ní zdravá pokora. Často se projeví naše slabosti. Ukáže se mnoho věcí, na které nestačíme svými vlastními silami. Toto poznání nás osvobozuje od pýchy.

I když je cesta za Ježíšem Kristem velmi náročná, stojí za to po ní jít. Mnohdy vede do strmého kopce, ale u cíle nás čeká radostné setkání s Bohem a našimi přáteli.

Ilona Bozděchová

DISCIPLÍNA NENÍ PŘEŽITEK

Mnoho lidí si myslí, že už disciplína nepatří do naší moderní doby. Považují ji za přežitek. Proto je ve společnosti tolik sobectví a nepořádku. Velice se propaguje volná výchova dětí. Mohou si všechno dovolit, ale chybí jim základy slušného chování. Když jim je rodiče začnou vštěpovat od malička, určitě se v životě neztratí. Nemusí se to vůbec dělat formou trestů a zákazů, ale třeba nějakými hrami nebo jinou zábavou.

Pravidelný denní režim pomáhá od zbytečných stresů. To už znali v kláštřích a žijí tak do dneška. Jejich den má přesný řád. My ho nemusíme mít rozvržený na minuty, ale můžeme si alespoň rámcově rozdělit denní činnosti. Tak si budeme schopni lépe organizovat čas.

Častěji se objeví na tvářích úsměv a po našich ulicích může chodit méně uspěchaných a zamračených lidí. Tímto postojem k životu přispějeme také ke zlepšení pověsti naší země v zahraničí.

Ilona Bozděchová

K ZAMYŠLENÍ

Modlit se za druhého by nemělo být křesťanům cizí. Neznamená to pouze formulovat jednu krátkou přímluvu. Také to neznamená, že budu Bohu radit, co má s druhým učinit. Jestliže jsem měl s někým spor, cítím se jaksí zablokovaný. Při modlitbě bych se však měl vcítit do toho druhého člověka, představovat si, co ho trápí, po čem touží. Pak mohu prosit Pána, aby uzdravil to, čím jsme si ublížili, čím jsme si třeba nesympatičili, aby mu dal, co potřebuje, aby mu poželal. Pokud už mne nic nenapadá, mohu pak opakovat: „Pane, požehnej mu.“ Modlitba druhému člověku jistě pomáhá, ale mění i mne samotného, má duše se otevírá Bohu. Jsem pak schopen hledět na všechno kolem novými očima, už ne očima své nevole či zklamání, ale tak, jak to vidí Bůh.

(Podle „Myšlenek“ A. Grüna)

FARNÍ VÝLET

Letošní farní výlet se uskuteční v sobotu 14. září. Ze Srbska se vydáme půvabnou krajinou Českého krasu podél řeky Berounky a potoka Loděnice do Svatého Jana pod Skalou. Dále půjdeme do Berouna a navštívíme našeho minulého faráře, P. Boušku, v jeho novém působišti. Celkem ujdeme 10-12 km. Sraz je v 8:15 na nádraží Praha-Smíchov u pokladen, vlak odjíždí v 8:28. Ze Srbska se po žluté značce vydáme pohodlnou cestou do Sv. Jana pod Skalou (5 km). Bude-li dobré počasí, mohou zájemci vylézt na vrcholovou skálu s překrásným výhledem (celkem 2 km tam i zpět). Po červené značce půjdeme dále do Berouna (5 km), kde bude na faře cíl našeho výletu. Měli bychom sem dorazit mezi 14-15 h. Po cestě poobědváme z vlastních zásob, je ale i možné navštívit restauraci ve Sv. Janu pod Skalou. Do Prahy se z Berouna vrátíme vlakem,

který jezdí každou půlhodinu. Předpokládaný návrat je mezi 18-19 hodinou.

Jan Macek

K ČEMU TO?

Asi rok poté, co jsem se nechal pokřtít, jsem zveřejnil na facebooku své fotografie z této, pro mě tak významné, události. A reakce jednoho známého byla: „K čemu to?“ Přimělo mě to pátrat, v co věří druzí lidé. A tak jsem začal sbírat různé názory, ze kterých jsem dva vybral a opatřil svým komentářem, abych se s vámi o ně podělil a třeba vás inspiroval k vlastnímu zamyšlení nad vírou svou i druhých lidí.

I. *Názor jedné známé: „Mně se jen nelíbí celé to institucionalizování, podle mě má každý nějakou svou vnitřní víru (nemusí to být nutně v boha) a není potřeba, aby mu jakákoliv církev nakazovala, jak to má cítit nebo jak má věřit.“*

Toto bych zřejmě ještě před lety podepsal a úplně takovému postoji rozumím. Viděno z vnějšku to totiž přesně takto vypadá. „Institucionalizování.“ Jenže když pak člověk vstoupí do nějakého

společenství církve, tak pozná, že ho nikdo k ničemu nenutí, že té instituce, je tu někdy i méně, než by sám chtěl, že potom samotná praxe víry je velmi prostá a skromná. To však záleží na každém jednotlivém věřícím. Já jsem se nesetkal s žádným nucením. Ale nesetkal jsem se ani s výsměchem, když jsem říkal své názory. Žádné mačkání do jediné formy, žádná výroba poslušných ovcí, žádné donucovací prostředky - nic takového v žádné církvi nenajdete. A pokud někde ano, tak prchejte, protože jste padli zrovna na blbce či magora, či jste se ocitli v sektě.

Církev jako instituce. Co to vlastně je? Co to znamená pro jednoho z jejích členů? Pro řadového člena, jakým jsem například já? Nic moc. Vím, že je tu nějaká hierarchie od papeže, přes preláty, arcibiskupy, biskupy, po kněze a jáhny. Ale ta mě neruší a příliš nezajímá. Spíše je tu jedna příjemnost, kterou jsem si posléze uvědomil, když jsem se nechal pokřtít a pomalíčku jsem proniknul k tomu, co a jak mám dělat při mši, co říkat, zpívat, co to asi znamená. Zjistil jsem pak totiž, že na kterémkoli místě na světě, kde je kostel, mám jakýsi možný druhý a třetí a čtvrtý - domov. To možná přeháním a zní to příliš pateticky. Ne tedy domov, ale příjemné místo, kde se dobře cítím, kde vím, co mě čeká, kde si můžu oddychnout, pomodlit se, podívat se po výzdobě, jen tak tam pobýt. Tím jsem hodně získal. Tak to alespoň cítím. A je fakt, že mě nenechá skoro jediný kostel či kostelíček klidným a hned do něj vyrazím, když někde jsem.

A pak je tu ještě jedna příjemnost - když jsem neznal liturgii a bohoslužbu, tedy to, co se děje při mši, tak jsem se cítil mezi věřícími blbě, když jsem sem někdy zavítal ještě před křtem (nemůžu říct jako nevěřící, protože nějak jsem věřil i před ním). Teď se už nestydím a nevádí mi, že občas ještě něco spletu či si to nepamatuju. Ani mi nepřipadá směšné či hloupé - jako mi někdy předtím připadalo, že v některých okamžicích opakujeme stejné věci - Otčenáš, Krédo aj., protože už vím, co znamenají. A taky vím, jak příjemně a pokojně působí pravidelné rituály, společné zpěvy a vůbec společná mše na duši, jakým jsou pro ni obcerstvením a oporou. A to ani nemluvíme o eucharistii, o přijímání hostie. To, co z vnějšku vypadá jako podivný obstarožní obřad, je jednotlivými věřícími často velmi intenzivně prožíváno. A není to proto, že by tu nastávala nějaká davová psychóza či hysterie.

Je jistě mnoho dalšího, co křesťanovi jeho církev dává. Snad něco z toho pojmenuji v následujícím textu. Pak má známá uvádí, že „každý má nějakou svou vnitřní víru“. To bych byl rád. A předpokládám, že je to pravda. Proto se také teď každého ptám, jakou tu víru vlastně má. A že to není nutně víra v Boha, to je také zřejmé, třeba jen z následujícího příspěvku jednoho mého bývalého žáka a nyní kamaráda. A o tom nucení a říkání, co kdo má věřit, o tom jsem se už vyjádřil - to se nikde neděje. Někomu to tak může z vnějšku připadat, ale pravda je taková, že ani jeden katolík o druhém pořádně neví, v co věří a jak věří, jaká je jeho víra. Může si myslet, že to o druhém ví, může si to myslet z jeho vyznání, z jeho projevů, ale přesto mu do srdce a do hlavy nevidí.

A slíbený příspěvek, který ukazuje jednu z věr bez Boha:

II. „Věřím, že vše co mě potkalo a čeká, bylo a je čistě v mých rukou - věřím ve volbu, vždy mám možnost se rozhodnout - OPRAVDU VŽDY a dále jakékoliv „pozitivní a negativní“ věci či události též záleží na tom, jak je já „vezmu.“ A co se energie týká, tak věřím, že všude kolem nás je vše (vč. nás) složeno z energie (příp. energií) např. energie (lidské), které se kdysi setkaly, mají tendenci se k sobě „vracet“.

Myslím si, že zde je velmi reprezentativní vzorek „víry v sebe“, která je v dnešní době velmi rozšířená. Když jsem to poprvé četl, tak jsem si říkal, že je v tom cosi „dáblského“ - v tom smyslu, že tu není jen zapřený Bůh a celá historie víry a dějiny Boha, ale dokonce tu není ani zmíněn, ba ani nějaký jeho zbyteček či zkomolenina. Ale to se zdá nezkušenému čtenáři, jakým já stále jsem, jen na první pohled.

Vůbec jen za možností takového pohledu na sebe a na svět, stojí stovky let víry a jejich bojů, myšlenky různých filosofů – a to, co z nich zůstalo v moderním povědomí. Tento postoj či víra se vůbec vůči Bohu nevymezují, ale Bůh se tu nakonec ukazuje pod fasádou výroků o sobě a o své moci nad sebou a nad svým osudem. Člověk se tu staví do pozice, která byla dříve stovky, ba tisíce let vyhrazena Bohu. Pisatel se tu upřímně vyznává z toho, že vlastně Boha nepotřebuje, že je suverénní sám v sobě – a na jeho postoji a vůli vše záleží.

Je tu hodně cítit vliv onoho „pozitivního myšlení“, kterým si člověk sám sobě snaží vsugerovat, že je šťastný, že se cítí dobře, že budu úspěšný. Vlastně se jím programuje.

Pak je tu namíchána víra v energie, která je nyní také velmi častá a vůbec pojem energie opanoval současné vědomí. A úplně nakonec je tu trocha víry v reinkarnaci, ale v takovou „energetickou“. Už se tu nenalézají osoby či duše, ale energie.

Celkově je to postoj zdánlivě suverénní, ale bude přitom zřejmě velmi křehký a bude se velmi špatně vyrovnávat s různými těžkými životními situacemi, které prostě nebude mít a nemůže mít pod kontrolou. Pak je tu také velká relativizace dobra a zla - vlastně jde jen o to, jak si to člověk vysvětlí či od-vysvětlí.

Když se ještě vrátím k tomu, že se tu člověk může vždy rozhodnout, tak vidím, že se budu muset ještě zeptat autora tohoto vyznání na podrobnosti a chtít nějaký vysvětlení, protože každý se asi dostal do situace, kdy se nemohl rozhodnout, kdy bylo prostě rozhodnuto za něho, kdy byl jen pasivním divákem nějaké události. Co by autor této zповědi říkal Spinozovi, když říká, že moc vnějších příčin daleko přesahuje moc člověka?

Vím, že můj kamarád to myslel třeba jinak, než to zde popisují, ale já si tu nevyhrazuji nějaká práva na absolutní pravdu, jen komentuji podle svého nejlepšího svědomí to, co vidím napsané. Co se týče srovnání s mou vírou, kterou jsem tu dosud nebyl schopen nějak pozitivně formulovat (ale snad mi k tomu poslouží i toto psaní), tak je mi jasné, že já se už necítím takovým pánem sebe sama, svého života a toho, co se v něm děje. I když mi tento postoj není úplně cizí. Může ho mít ale snad jen člověk, který nezakusil žádný větší pád, žádný vážnější životní zlom, krach, deziluzi. V každém případě je to i postoj pýchy, která předchází pád. A jsem zvědav, jestli takovýto postoj bude mít tento mladý a úspěšný muž i za deset let.

Zde se nikdo nemodlí a modlit nepotřebuje- leda tak k sobě. Zde se nikdo nezpovídá ze svých hříchů a nekaje- leda tak sobě se zpovídá ze svých neúspěchů, či se přeprogramuje tak, aby je jako neúspěchy neviděl.

Vladimír Skalla

DRAZÍ MLADÍ,

Právě jsme si připomněli život svatého Františka z Assisi. Před křížem uslyšel hlas Ježíše, který mu řekl: „Františku, jdi a obnov můj dům“. A mladý František na toto Pánovo povolání odpoví pohotově a velkodušně. Opravit dům. Ale jaký dům? Teprve postupně si uvědomuje, že nešlo o to dělat zedníka a opravovat kamennou budovu, ale přispět k životu církve. Šlo o to, aby se dal do služeb církve, miloval ji a přičinil se, aby více odrážela Kristovu tvář.

I dnes potřebuje Pán vás, mladé lidi, pro svoji církev. Drazí mladí, Pán vás potřebuje. Také dnes volá každého z vás, abyste jej následovali v Jeho církvi a byli misionáři. Drazí mladí, Pán vás dnes volá. Nikoli hromadně! Ale

tebe i tebe, každého. Poslouchejte, co vám říká v srdci.

Myslím, že můžeme něco naučit z toho, co se stalo v těchto dnech, když jsme museli kvůli špatnému počasí zrušit konání této vigilie na prostranství Campus Fidei. Právě Pole Víry však není místo na mapě, ale my sami. Ano. Každý z nás, každý z vás, já, všichni. A být misionářem znamená vědět, že jsme Božím polem víry. Přidržel jsem se tohoto obrazu Pole víry a přemýšlel jsem o třech obrazech, které nám mohou pomoci lépe chápat, co znamená být učedníkem-misionářem. Za první, pole jako místo setby; za druhé, pole jako cvičiště a za třetí pole jako staveniště.

1. Pole jako místo setby. Všichni známe podobenství, ve kterém Ježíš vypráví o rozséváči, který vyšel na pole rozsévat. Některá semena padla na cestu, mezi kameny, mezi trny a nemohla se rozvinout; ale jiná padla na dobrou půdu a přinesla mnoho užitku (srov. Mt 13,1-9). Sám Ježíš vysvětluje smysl tohoto podobenství. Zrnem je Boží Slovo zasévané do našich srdcí (srov. Mt 13,18-23). Dnes, každý den, ale zvláště dnes Ježíš rozsévá. Když přijímáme Boží Slovo, pak jsme Polem víry! Dovolte prosím, aby Kristus a Jeho Slovo vstoupili do vašeho života, nechte vstoupit zrno Božího Slova, nechte je vzklíčit a růst. Bůh koná všechno, ale vy jej nechte jednat, nechte, aby ve vás působil růst.

Ježíš nám říká, že semena, která padla na cestu nebo mezi kameny či trny nepřinesla plody. Myslím, že si můžeme poctivě položit otázku: Jakou půdou jsme nebo chceme být? Někdy jsme možná jako cesta: nasloucháme Pánu, ale nic to v našem životě nezmění, protože se necháváme ohlupovat mnoha povrchními signály, jimž nasloucháme. Ptám se vás, ale neodpovídejte hned. Každý ať si odpoví v srdci. Jsem ohlupován či ohlupovaná?

Jindy jsme jako kamenitá půda: s nadšením přijmeme Ježíše, ale jsme nestálí a kvůli těžkostem nemáme odvahu jít proti proudu; anebo jsme jako trnitá půda: věci, negativní vášně v nás dusí Pánova slova (srov. Mt 13,18-22). Zvykl jsem si ve svém srdci hrát dvojí roli? Vypadat dobře před Bohem a zároveň před ďáblem? Chci přijmout Ježíšovo zrno a současně zalévat trní a plevel, které rostou v mém srdci? Dnes jsem si ale jist, že zrno může padnout do dobré půdy. Slyšme, jak padá zrno do dobré půdy. Někdo možná řekne: „Ne, Otče, já nejsem dobrou půdou, jsem pohroma, jsem plný kamenů, trní.“ Ano může tomu tak být na povrchu, ale uvolní kousíček, malý kousek dobré půdy a nechej tam padnout zrno a uvidíš, že vyklíčí. Víím, že chcete být křesťany doopravdy a nikoli na částečný úvazek, part-time, nikoli „škrobenými“ křesťany se zdviženým nosem, křesťany na pohled, nýbrž autentickými křesťany. Jsem si jist, že nechcete žít v iluzi nekonzistentní svobody, která se nechává vláčet módami a momentálními výhodami. Víím, že míříte vysoko, k definitivním rozhodnutím, která životu dávají plný smysl. Je tomu tak nebo ne? (odpověď: ano) Je. Dobře, je-li tomu tak, udělejme jedno: všichni mlčky pohledme do srdce a každý řekněme Ježíši, že chce přijmout setbu. Řekněte Ježíši: pohled, Ježíši na kameny, trní, plevel, ale pohled na tento malý kousek půdy, kterou nabízím, aby přijala zrno. Nechme padnout Ježíšovo zrno mlčky. Pamatujte si tuto chvíli, každý zná jméno zrna, které padlo. Nechte jej růst, Bůh se o ně postará.

2. Pole je vedle místa setby také cvičištěm. Ježíš nás žádá, abychom jej následovali po celý život, byli Jeho učedníky a byli „v jeho týmu“. Myslím, že většina z vás má ráda sport. A tady v Brazílii, jako i v jiných zemích, je kopaná národní vášní. Ano či ne? Co dělá hráč, když je povolán stát se členem týmu? Musí trénovat a to hodně! Tak je tomu v našem životě Pánových učedníků. Svatý Pavel nám o křesťanech říká: „Kdo se chce zúčastnit nějakého závodu, zachovává ve všem zdrženlivost. Oni to dělají, aby získali věnec pomíjející, ale my věnec nepomíjející!“ (1 Kor 9,25). Ježíš nám nabízí něco mnohem více než Světový pohár! Nabízí nám možnost plodného a šťastného života a nabízí nám také budoucnost, která nebude mít konce,

život věčný spolu s Ním. To nám nabízí Ježíš. Avšak žádá po nás, abychom zaplatili vstup, a to znamená trénovat, abychom „byli ve formě“, beze strachu se vyrovnávali se životními situacemi a dosvědčovali svoji víru. Dialogem s Ním: modlitbou. Zeptám se, ale odpovězte ve svém srdci, nikoli nahlas, ale mlčky. Modlím se? Každý si odpověz. Mluví s Ježíšem anebo mám strach ze ztišení? Dovolím, aby Duch svatý mluvil v mém srdci? Ptám se Ježíše: co chceš, abych učinil? V tom spočívá cvičení, trénink. Ptejte se Ježíše, mluvte s Ježíšem. A když se v životě spletete, uklouznete, dopustíte-li se něčeho zlého, nemějte strach. Řekněte: Ježíši, podívej, co jsem učinil. Co mám nyní dělat? Vždycky však s Ježíšem mluvte, v dobrém i ve zlém, když uděláte něco dobrého, i když se dopustíte něčeho zlého. Nemějte z Něho strach! Toto je modlitba. A tak se cvičíte v dialogu s Ježíšem, v tomto misionářském učednictví! Svátostmi, které dávají růst Jeho přítomnosti v nás a přizpůsobují nás Kristu. Bratrskou láskou, uměním naslouchat, chápat, odpouštět, přijímat, pomáhat druhému, každému člověku bez vylučování nebo odsouvání na okraj.

3. Pole jako staveniště. Je-li naše srdce dobrou půdou, která přijímá Boží Slovo, a když ve snaze žít křesťansky „propotí košile“, zakusíme něco velkého: nikdy nejsme sami, jsme součástí rodiny bratří, kteří jdou stejnou cestou, jsme součástí církve. A zeptám se vás: Chcete budovat církev? (odpověď: ano) Přičiníte se o to? (odpověď: ano) A zítra zapomenete, že jste řekli ano... (odpověď: ne). Tak to se mi líbí. Jsme součástí církve, ba dokonce se stáváme tvůrci církve a protagonisty dějin. Buďte protagonisty. Přejděte do útoku! Jděte vpřed, budujte lepší svět, svět bratrství, spravedlnosti, lásky, pokoje a solidarity. Buďte stále v útoku. Svatý Petr nám říká, že jsme živými kameny, které tvoří duchovní chrám (srov. 1 Petr 2,5). Pohlédneme-li na toto pódium, vidíme, že má formu kostela vybudovaného z kamenů a cihel. V Ježíšově církvi jsme živými kameny a Ježíš po nás chce, abychom vytvářeli Jeho církev. Každý z nás je živým kamenem, kouskem budovy, a přijde-li déšť a tento kousek chybí, proteče dovnitř voda.

Nestavte kapličku, která pojme jenom malou skupinu lidí. Ježíš nás žádá, aby Jeho živá církev byla tak velká, že pojme celé lidstvo a stane se domem pro všechny. Říká mně, tobě a každému: „Jděte a získejte za učedníky všechny národy“. Tento večer mu odpovíme: Ano, chci také být živým kamenem, společně chceme budovat Ježíšovu církev! Řekněme společně: chci se stát a být budovatelem Kristovy církve! (mladí opakují).

Tvoje mladé srdce touží vytvářet lepší svět. Pozorně sleduji zprávy a vidím, že mnozí mladí lidé v různých částech světa vyšli do ulic, aby vyjádřili tuto touhu po spravedlivější a bratrštější civilizaci. Mladí v ulicích jsou těmi, kdo chtějí být protagonisty změny. Prosim vás, nedovolte, aby se jiní stali protagonisty změny. Vy jste těmi, kterým patří budoucnost. Skrze vás vstupuje do světa budoucnost. Prosim vás, abyste byli protagonisty této změny. Nadále překonávejte apatii a nabízejte křesťanskou odpověď na sociální a politický nepokoj, který se vyskytuje v různých částech světa. Prosim vás, abyste byli budovateli světa a přičinili se o lepší svět. Drazí mladí, prosím vás, nehleďte na život shůry, zapojte se do něho, Ježíš nezůstal nahoře, ale sestoupil. Nedívejte se na život shůry, ponořte se do něho, jako to učinil Ježíš. Zbývá však otázka: odkud začít? Koho se ptát, s čím začít? Jednou se kdosi ptal Matky Terezy z Kalkaty, co by se mělo v církvi změnit, a ona odpověděla: ty a já! Ať se tedy každý znovu v tichu zeptá: Mám-li začít od sebe, odkud začnu? A každý ať otevře svoje srdce, aby mu Ježíš řekl, odkud začít.

Drazí přátelé, nepamínejte, že jste polem víry! Buďte atlety Krista! Buďte budovateli krásnější církve a lepšího světa. Pozvedněme svůj zrak k Matce Boží. Ona nám pomáhá následovat Ježíše, dává nám příklad svým přítakáním Bohu: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova“ (Lk 1,38). Spolu s Marií řekněme Bohu také my: ať se mi stane podle tvého slova. Tak jest.

František

FARNÍ DOVOLENÁ

chodili ke splavu? Bylo vedro k zaknutí, ale zdálo se, že dětem nevadí ani trochu. Stavěly v řece rybníčky a přehrady, sjížděly jez, cachtaly se a plavaly, a když nakonec vylezly ven, tak vzaly

kišok útokem a skoupily snad všechen jedlý papír. (Pro ty, kdo se podobně jako já s jedlým papírem dříve nesetkali, jde o slisovaný oslazený škrob, jehož jedinou předností je to, že stojí dvě koruny a děti uspokojí stejně jako cukrovinky mnohem dražší.) Ne, nejsem velkým příznivcem jedlého papíru, ale pivo v tom horku ve stínu na lavičce chutnalo výtečně, že?

A pamatujete na ten podvečer, co nás zastihla bouřka? Přišla tak rychle, že jsme si ani

A pamatujete na orientační běh? Díky Matoušovi jsme si mohli vyzkoušet opravdický orientační závod, mnozí z nás asi poprvé a naposled v životě. A jistě si vzpomenete, kolik invence a energie vložil Damián do organizace hry pro děti s názvem „Putování do Santiaga de Compostella aneb Je třeba zbavit se mušlí“. Při této hře děti vybavené poutnickými holemi, které jim navzdory útokům dotěrných komárů obětavě vydával otec Mariusz, musely po setmění projít temným lesem, za což byly odměněny svatojakubskými mušlemi.

A také si určitě vzpomenete na výlet do Písku, na hledání „kešek“, na společné večerní modlitby, na taneční vystoupení holčiček, na mírné a vlídné sestřičky, které trpělivě snášely pro ně jistě nezvyklý povyk a lomoz dětí, jenž se za našeho pobytu ve zdech kláštera rozléhal.

Vůbec nepochybuji, že si vybavíte i spoustu dalších bezvýznamně šťastných okamžiků, které jsme společně ve Štětkni prožili. Bylo to fajn a poděkování patří všem, kdo se na organizaci a zdárném chodu podíleli. Tak zase za rok, snad v hojnějším počtu.

JŽ

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav** **Neděle:** 11:15 17:00 **sv. Gabriel**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)

Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav** **Pátek** 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ÚŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pondělí - pátek: 8:00 - 12:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25

- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.9. neděle u sv. Gabriela latinská mše sv. v 11:15 s gregoriánským chorálem
- 3.9. úterý Památka sv. Řehoře Velikého
- 13.9. pátek Památka sv. Jana Zlatoústého
- 14.9. sobota Svátek Povýšení svatého kříže, koncert od 19 hod.
farní výlet do Berouna (viz str. 6)
- 21.9. sobota Svátek sv. Matouše
- 22.9. neděle Pouť ke sv. Ludmile, Tetín
- 27.9. pátek Památka sv. Vincence z Paula
- 28.9. sobota Slavnost sv. Václava, národní pouť Stará Boleslav
- 29.9. neděle u sv. Gabriela poutní mše sv. v 11:15 s renesanční polyfonií
- 1.10. úterý Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše
- 2.10. středa Památka sv. andělů strážných
- 4.10. pátek Památka sv. Františka z Assisi
- 5.10. sobota Schůzka ministrantů po ranní mši sv.

HUDBA U SV. VÁCLAVA

V sobotu 14.9., od 19 hod. v rámci Dnů evropského dědictví

varhanní koncert s houslemi v podání Petra Čecha (varhany) a Aleny Čechové (housle) - T. A. Vitali, J. S. Bach, W. A. Mozart, J. Klička, G. Fauré, Ch. M. Widor

V úterý 24.9., od 19:30 v rámci Svatováclavských slavností 2013

koncert pro Společnost pro hluchoslepé LORM - jazzové spirituály pro sólové varhany a sbor, "malá jazzová mše" Boba Chilcotta. DRAHOMÍRA MATZNEROVÁ - varhany | AD LIBITUM | JAN KYJOVSKÝ - sbormistr | ACANT | TEREZIE MINÁŘOVÁ - sbormistr | MICHAL WOREK QUARTET

FARNÍ KÁVY po mši sv. v neděli ráno opět budou - (pokud se přihlásí "služby" - viz str. 2)

SCHŮZKY MINISTRANTŮ

Od října budou "pravidelné" schůzky ministrantů vždy první sobotu v měsíci po ranní mši sv. v kostele a na faře, pod vedením otce Jerzyho. Prosíme rodiče, aby si termíny s předstihem zanesli do rodinných kalendářů a své syny/dcery posílali, nebo ještě lépe doprovodili a sami se zúčastnili! Budeme nadvíčovati službu při "obyčejné" i slavné mši sv., posilovat znalosti a vylepšovat "zastupitelnost". Součástí by měl být i nácvik čtení a získání jistoty při pohybu kolem oltáře.

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapský, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 450 ks neprodejné